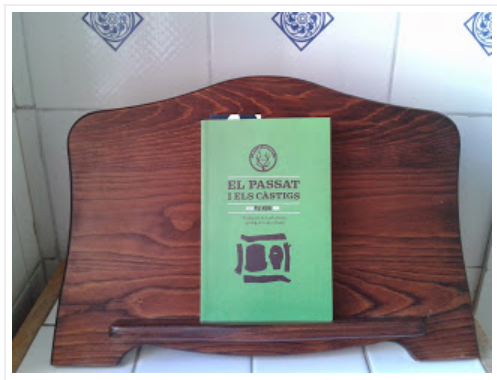

preludi i fuga d'un guant

dimecres 13 de novembre de 2013

El passat i els càstigs

YU HUA, *El passat i els càstigs*, Males Herbes, Barcelona, novembre de 2013

Traducció de Carla Benet
i pròleg de Carles Prado

El primer dimarts d'aquest novembre, al CCCB, l'escriptor xinès YU HUA va ser convidat a parlar de la seva literatura a propòsit de l'obertura del màster en estudis xinesos, crec, i de la publicació -això segur- amb tapes verdes (Males Herbes) d'un llibre que recull quatre relats seus de fa anys, de quan el nostre autor deixava d'arrencar dents i desinflamar genives per provar de fer-se escriptor. Prenent el títol del tercer d'aquests relats inicials i qui sap si iniciàtics, el llibre s'ha acabat dient *El passat i els càstigs*, i desplega quatre històries que, probablement, siguin els contes més cruels (més i tot que els contes infantils, a l'estil de l'Andersen i els germans Grimm originals, s'entén, això és, abans de la irrupció de la correcció política en tots els espais, no immunes, de la tradició de la paraula i la imaginació), els contes més cruels, doncs, que he llegit mai, sobretot un. I vaig haver-ho de fer, de llegir, tres vegades, perquè m'havia estat encarregada la correcció d'estil d'aquesta traducció al català.

Al principi pensava que no podria acabar la feina, que com li diria a l'editor que la meva sensibilitat-religió-pell-capacitat de resistència a la hipocondria no m'ho permetien. I com que no vaig saber com dir-li, vaig haver de seguir passant pàgines -devorant ensurts, amb ganes de tapar-me la cara o tancar els ulls- fins al final, una vegada i una altra i una altra. Fins a la vençuda, pensant tota l'estona que no el recomanaria a ningú, aquest llibre, i que potser inclús mantindria en secret i negaria davant de qui fos que jo hi havia tingut poc o res a veure.

Però parat el cop, passat el xoc, fa mal de dir, la violència esdevenia de mica en mica més indolora. I els ulls, desorbitats i endurits, astorats i perplexos, havien de reconèixer, de sobte, que llegien sang i fetge, i poesia. I és que en la quasi absoluta absència de referents, de context, de coordenades més enllà de la pàgina -en la més descarnada falta de consol- es presenta, sencera i sonora, la força de la paraula estètica, de l'experiència poètica, i la capacitat de commoció -de trastorn, de fer forat i sotragada en les funcions cel·lulars dels òrgans lectors, vitals- de la (bona, si és que n'hi ha una altra) literatura.

I així, amb el llibre rellegit, corregit, i encara sense tenir molt clares les lesions anatòmiques que havia pogut produir-me, vaig decidir agafar el tren i baixar a la city a conèixer i escoltar algú que -ho sabia- seria afable, intel·ligent i amb sentit de l'humor. Normal i corrent, humà i hipnòtic. Una hora i mitja de regional per buscar una explicació cultural, una justificació històrica o una biografia espantosa, el que fos, qualsevol ajuda metal·litària, un excurs erudit com l'excusa avorrida que servís per creure que en fem prou i marxar en pau, siau.

A l'altre extrem de la línia de ferro hi ha una sala plena. Un home parla i una veu en un audífon l'interpreta. I, si et treus els auriculars, no veus res, només la corba melòdica d'unes paraules que endevines descalces, perquè -n'estàs segura- trepitgen suaus, caminen amb

Somente aos olhos é permitido tocar a distância.

CAË GUIMARÃES

«De prop, ningú no és normal»

joana castells

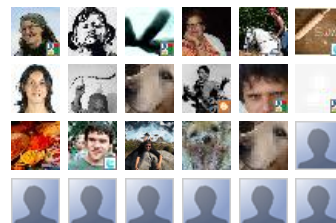
[Visualitza el meu perfil complet](#)

Seguidors

Inscriu-vos en aquest lloc

amb Friend Connect de Google

Membres (31) [Més »](#)

Ja en sou membre? [Inicia la sessió](#)

Arxiu del bloc

- ▼ 2013 (74)
 - ▶ [desembre](#) (9)
 - ▼ [novembre](#) (7)
 - [Explica'm un conte](#)
 - [Virei abóbora](#)
 - [Simfonia de la fred](#)
 - [Naufragis](#)
 - [El passat i els càstigs](#)
 - [Hipnosi](#)
 - [Novembre](#)
 - ▶ [octubre](#) (4)
 - ▶ [setembre](#) (7)
 - ▶ [agost](#) (8)
 - ▶ [juliol](#) (4)
 - ▶ [juny](#) (3)
 - ▶ [maig](#) (5)
 - ▶ [abril](#) (11)
 - ▶ [març](#) (4)
 - ▶ [febrer](#) (6)
 - ▶ [gener](#) (6)
- ▶ 2012 (71)
- ▶ 2011 (6)

Diaris

 [el blog del mono](#)

cura. Tothom escolta. I quan arriba el torn de preguntes, s'alcen els braços, i el micro roda d'una fila a l'altra. Perquè la gent interrogui, demani, plantegi, situï, encaixi, per saber. Yu Hua respon a tothom, a la seva manera, explica moltes anècdotes, fa riure a qui millor l'entén, i al final, potser quan ja en té prou, confessa: jo sempre confio, plenament, en els meus traductors. I imagino que està dient, aquí, també «lectors», encara que no tinc ni idea de xinès. I apa. M'ho temia... S'ha acabat la xerrada i encara espanta, certa com un cel diàfan, la intuïció que tot el que passa sota d'aquest cel il·lumina i passa per recordar-nos que, fora d'aquí, no hi haurà horitzons que ens ajudin a comprendre-ho.

Molts anys enrere d'aquest primer dimarts de novembre, en una altra conferència sobre literatura també d'un altre planeta, Federico García Lorca feia pensar una cosa semblant:

Si me preguntan ustedes por qué digo yo «Mil panderos de cristal herían la madrugada», les diré que los he visto en manos de ángeles y de árboles, pero no sabré decir más, ni mucho menos explicar su significado. Y está bien que sea así. El hombre se acerca por medio de la poesía con más rapidez al filo donde el filósofo y el matemático vuelven la espalda en silencio.

L'endemà, per poc no perdo el tren que em portaria a casa.

Publicat per [joana castells](#) a 2.52

 Recomana'l a Google

Enllaços a aquest missatge

[Crear un enllaç](#)

[Entrada més recent](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

[Bestiario Marker](#)

Fa 12 hores

[Editorial Páginas de Espuma](#)

10 años de Premio Setenil

Fa 23 hores

[el blog de l'o.r.i.n.a.l.](#)

[bones festes](#)

Fa 1 dia

[First Swimming Lesson](#)

Fa 1 dia

[Todoprosa - VEJA.com](#)

Votos de lombada

Fa 1 dia

[LES MALES HERBES:](#)

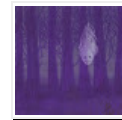
[LA MÀ ENCANTADA](#)

(Gérard de Nerval, 1832)

Fa 2 dies

[Luna Miguel](#)

[¿Los 10 post más leídos de 2013?](#)

Fa 2 dies

[Microrréplicas](#)

Idiomas que quisiéramos hablar

Fa 5 dies

[the infinite curiosity](#)

¿Merced?

Fa 6 dies

[SWEET 180°](#)

El Mapamundi. Guantes de Cacao

Fa 6 dies

[Les coeurs exacerbés](#)

Nouvelles éditions

Fa 2 setmanes

[LA DOLCE VITA](#)

[Si te emociona, hazlo](#)

Fa 1 mes

[_artista_abans_conegut_com_subal_quinina](#)

[L'exili invers de Joan Todó. Discurs a la Nació.](#)

Fa 1 mes

[Guarda tu amor humano](#)

[Posibilidad de futuro](#)

Fa 2 mesos

[María Ramos](#)

sylvia plath, tres mujeres, nórdica libros

Fa 2 mesos